

med bruttoudgifter og med nettoudgifter, bruttoudgifter på godt 22 mia. kr. om året og nettoudgifter på ca. 11 mia. kr. om året.

Det, jeg gerne vil spørge finansministeren om, er, om lige præcis det svar, finansministeren giver her i dag, ikke er en god begrundelse for, at man faktisk burde lave sådan en økonomisk udregning.

Finansministeren mener at have baggrund for at sige, at regnskabet ser bedre ud nu, end det gjorde for et år siden. Hvad baserer finansministeren det på? På at arbejdsløsheden blandt etniske minoriteter er faldet. Men er det ikke rigtigt, at i samme periode har regeringen skruet udgifterne op netop med henblik på integrationen af de fremmede i det danske samfund?

Senest har vi jo fået denne her »Rådgivning og Vejledning om Integrationsarbejdet April 2000« fra regeringen, hvor der opereres med en lang række aktiviteter, som der skal gives offentlige tilskud til. Har Finansministeriet så lavet en udregning af det eller foretaget et skøn over, hvad det kommer til at koste, så vi kan få nogle svar, der dog gør, at vi selv er i stand til at sammenstykke tallene til et egentligt regnskab? Vi må jo nu igen selv gå i gang med at lave arbejdet, når regeringen ikke vil lave det.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg kan jo kun, og det tror jeg gælder de fleste kolleger her i Folketinget, være beskæmmet, hver gang jeg hører den måde, hr. Thulesen Dahl og hans partifæller prøver at bringe de her problemer op på. Det er en væmmelig bestræbelse på at skabe modsætninger i befolkningen, og jeg synes egentlig, det er temmelig grotesk, når hr. Thulesen Dahl står og vifter med en lille pjece fra Finansministeriet om, hvordan man kan forbedre den etniske integration, og så betragter det som et udgiftsproblem. Selvfølgelig er det ikke det. Der er jo altid nogle investeringer, man skal gøre for at få et fornuftigt udbytte af enhver bestræbelse på en bedre samfundsudvikling.

Men at gå ud med oplysninger, med sand information og med holdningsbearbejdning, og få arbejdspladserne til at være mere imødekommende også over for mennesker, der bor i Danmark, men har en anden etnisk baggrund, det er en utrolig fornuftig og meget givende investering, må jeg sige til hr. Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen det er jo fantastisk! Altså nu har jeg jo lige præcis stillet spørgsmålet, som jeg har, for ikke at at gå ind i en eller anden diskussion med finansministeren om nogle forskelle i holdningen til at få 15.000-20.000 nye udlændinge ind hvert eneste år til det danske samfund.

Men for at undgå at forholde sig til det saglige, jeg spørger om, nemlig om vi kan få en økonomisk opstilling, som Finansministeriet i øvrigt er villigt til at give om alverdens emner, så bliver det lige pludselig til en diskussion om noget, der er beskæmmende, væmmeligt, et stort problem osv.

Kan finansministeren ikke bekræfte, at i alle mulige andre sammenhænge end udlændingeområdet er finansministeren da villig nok til at lave en økonomisk opstilling? Da færingerne var nede for at forhandle med den danske stat, kunne Finansministeriet i løbet af ganske kort tid udarbejde en opgørelse over, hvad Færøerne ville koste på baggrund af det færøske forhandlingsudspil. Hvorfor er det lige præcis på udlændingeområdet sådan, at der vil finansministeren ikke lave nogen samlet redegørelse over de økonomiske konsekvenser af den førte politik.

Vi kan jo kun opfatte på én måde, og det er, at finansministeren mener, at det tal, man vil nå frem til, ikke er et tal, finansministeren kan bruge i sin politiske argumentation over for Dansk Folkeparti.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 48:

Forespørgsel til erhvervsministeren [om regeringens planer for at styrke ledelsesindsatsen i danske virksomheder og offentlige institutioner].

Af Jørn Jespersen (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 28/3 2000).

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af den forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 117: Forslag til lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v. (Regelforenklning, endelig afregning og sikkerhedsstillelse, koncerninterne transaktioner).

Af økonomiministeren (Marianne Jelved).
(Fremsat 2/12 99. Første behandling 11/1 2000. Betænkning 16/3 2000).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Den første arbejdsdag i det her årtusind førstebehandlede Folketinget syv forslag, som alle har deres udspring i rapporten om den finansielle sektor efter år 2000. Nogle af disse forslag viste sig at indeholde nogle kontroversielle ændringer, som har medført, at vi først i dag har det første af de syv forslag til andenbehandling. At det blev lovforslag nr. L 117, skyldes nok, at dette forslag er uden reelle stridspunkter, men jeg skal da love for, at det er ændret siden betækningsafgivelsen den 16. marts 2000.

Lidt overraskende, i hvert fald for mig, blev et ændringsforslag fra Enhedslisten uden betænkneligheder støttet af Venstre. Selv om forslaget indeholder positive tanker om gennemsigthed og åbenhed på aktiemarkedet, var det ikke umiddelbart muligt for regeringspartierne at støtte forslaget, hvilket vi har redegjort for i betænkningen.

Men nu er mit spørgsmål til Venstre: Hvorfor sker der pludselig en ændring fra et klokkeklart ja til et grumset undlader at stemme? Er det Venstres og vel til dels også De Konservatives

fremtidige politik at undlade at stemme for det, man virkelig går ind for, det, man virkelig har undersøgt, og det, man i denne her sag var enig med Enhedslisten i?

Jeg ved godt, at den officielle forklaring er, at økonomiministeren i næste folketingsamling vil vende tilbage til Erhvervsudvalget med en analyse af problemstillingen, men en sådan tilkendegivelse plejer jo ikke at holde Venstre tilbage, når der ved betækningsafgivelsen ikke var tvivl i dets sind.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Må jeg anbefale hr. Frode Sørensen at læse Venstres og De Konservatives betækningsbidrag. Så får han en forklaring.

Jeg kan ikke rigtig forstå, hvorfor det kan overraske den socialdemokratiske ordfører så meget, at Venstre og De Konservative er villige til at afvente en analyse fra ministeren. Vi har normalt et udmærket arbejdsforhold til ministeren, og hvis ministeren synes, det er vigtigt at få tid til at lave sådan en analyse, så vil vi ikke stille os hindrende i vejen, men den dag vi afgav betænkning, var der ikke nogen melding fra hverken Socialdemokratiet eller Det Radikale Venstre om, at en sådan analyse var på vej.

Derfor har det forløb, der nu har været, måske set lidt mærkeligt ud, men Venstre og De Konservative har bestemt ingen problemer med det, og jeg må gentage, at jeg kan anbefale hr. Frode Sørensen at læse vores betækningsbidrag.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Regeringspartierne afvisning af vores forslag fremgår af betækningsbidraget. Det er taget ordret fra et notat, der er skrevet af embedsmænd ovre i Økonomiministeriet, og jeg vil godt advare både økonomiministeren og regeringspartierne imod bare ukritisk at tage embedsmænds skrivelser for gode varer, for det er juridisk dårligt håndarbejde.

Man henviser til gældende lovgivning vedrørende moderselskabers kontrol og dermed samlede kontrol. Det er helt i orden. Men når der tales om moderselskaber og datterselskaber, så er der jo tale om direkte kontrol, og i Enhedslistens ændringsforslag hedder det jo udtrykkeligt direkte og indirekte kontrol. Derfor er det, der står i bemærkningerne ovre fra Økonomi-